

dom, vil kaste paa ham, naar han unddrog sig en Duel, men vi kunne ikke forlange denne Sjælsstyrke af overmaade mange Menneſter, og navnlig kunne vi ikke forlange af en Offi- ceer, at han, først haanet og siden maafsee ud- fordret, ſkal unddrage sig Duellen og paatage sig Følgerne deraf. Derfor ſætte vi en mildere Straf for Dueller, men en Straf, ſom, naar der er Grund til at lade den indtræde, kan erøves. — Forøvrigt er det fra Begyn- delsen af udtalt, ogſaa i Betænkningen, at Lovud- kaftet ikke indlader sig paa at give Definitioner, men at man holder sig til den almindelige Foreſtilling, og den almindelige Foreſtilling vil naturligviis for vore Domſtole medføre, at Slagsmaal paa Næver ikke betegnes ſom Dueller.

Krieger: I Almindelighed anſeer jeg det ikke for nødvendigt at gjøre en Bemærkning mod Et eller Andet, der bliver fremsat, blot fordi jeg ikke er enig deraf — jeg troer ikke, at man i Almindelighed bifalder, hvad der ſiges, blot fordi man forholder sig taus, men i dette Tilfælde vil jeg, for mulig at forhindre, at herom udspinder ſig en større Discussion, gjøre opmærksom paa, at forſaavidt de Be- mærkninger, den ærede ſidſte Taler (Madvig) anførte om Officere, ikke blot ſkulde være almindelige Bemærkninger i Anledning af Sagen, men tillige umiddelbart ramme med Hensyn til nærværende Lovudkaſts Capitel om Duel, ſaa maa det erindres, at dette Lovfor- ſlag handler om Civile. Jeg anfører dette, ſom ſagt, blot for om muligt at ſtandſe en længere Forhandling, da jeg kunde mærke en Bevægelse her til Høire i Anledning af det ærede Medlems Ord om de Militaire. Forøvrigt vil den ærede Ordfører for Mindretallet (Sonne) ſelv have bemærket — og det var det, der fremkaldte en lille Afbrydelse fra mig, ſom jeg hørte, han bemærkede — at hans Forſlag gaaer ud fra ſamme Synspunkt ſom Udkaſtet i det Punkt, ſom han dog i Grunden maafsee fra først af havde meeft imod; hans Forſlag gaaer ligeſaa vel ſom Udkaſtet ud fra, at Du- eller, ſom ikke have farlige Følger, ſkulle ignoreres; det vil jeg bede det ærede Thing vel lægge Mærke til. Spørgsmaalet er

altsaa, hvorledes vi ſkulle forholde os overfor Dueller, ſom medføre farlige Følger, og der- troer jeg dog, at man maa erkjende, at Straf af ſimpelt Fængſel og Statsfængſel for Duellanterne og paſſende Beſtemmelſer for Secun- danterne er noget ganſke Naturligt. Der er et ſtort europæiſt Land, hvor man er gaaet den Vej, ſom Mindretallet vil, vi ſkulle gaae, nem- lig at vi ſlet ingen ſærlige Beſtemmelſer ſkulle have om Dueller; men det har havt de aller- uheldigſte Virkninger med Hensyn til Straffe- retspleien. Det har medført ſtor Strid og megen Splid, da man ſnart har anvendt al- mindelige eriminelle Lovs Beſtemmelſer om Duel m. v. i Tilfælde, hvor de Fleſte ville finde, at diſſe Straffe vare i høieſte Grad umotiverede, og ſnart har anvendt fuldstændig Friſindelse, hvor de Fleſte ville erkjende, at det var i ſin Orden, om de Bedkommende vare blevne ſtraffede. Diſſe Bemærkninger vilbe jeg dog henſtille til det ærede Medlem af Min- dretallet (Sonne) efter den varme Maade, hvorpaa han har udtalt ſig for Sagen.

Sonne: Jeg vil med Hensyn til dette Sidſte kun gjøre opmærksom paa, at det, Min- dretallet vil, er, at Miſgjæninger i Dueller ſkulle ſtraffes paa ſamme Maade ſom lignende Forſeetſer, begaaede i andre Forhold, og dette ſkeer, naar det tyvende Capitel gaaer ud.

Justitsministeren: Jeg ſkal blot be- mærke, at dette ikke vil opnaaes, naar Capitlet gaaer ud; thi ſaa bliver den gamle Lovgivning om Duel ſtaaende, og en Lacune fremkommer der ſaaledes ikke.

Sonne: Nei, der ſtaaer i Slutnings- paragraphen, at ved den hæves den gamle For- ordning om Dueller.

Justitsministeren: Men dette Punkt i Slutningsparagraphen maatte ſelvfølgelig for- andres herrefter.

Ordføreren: Hvis jeg ikke tager fejl, viſer § 305 eller i alt Fald en af de ſidſte Paragrapher, at den gamle Lovgivning om Du- eller ophæves.